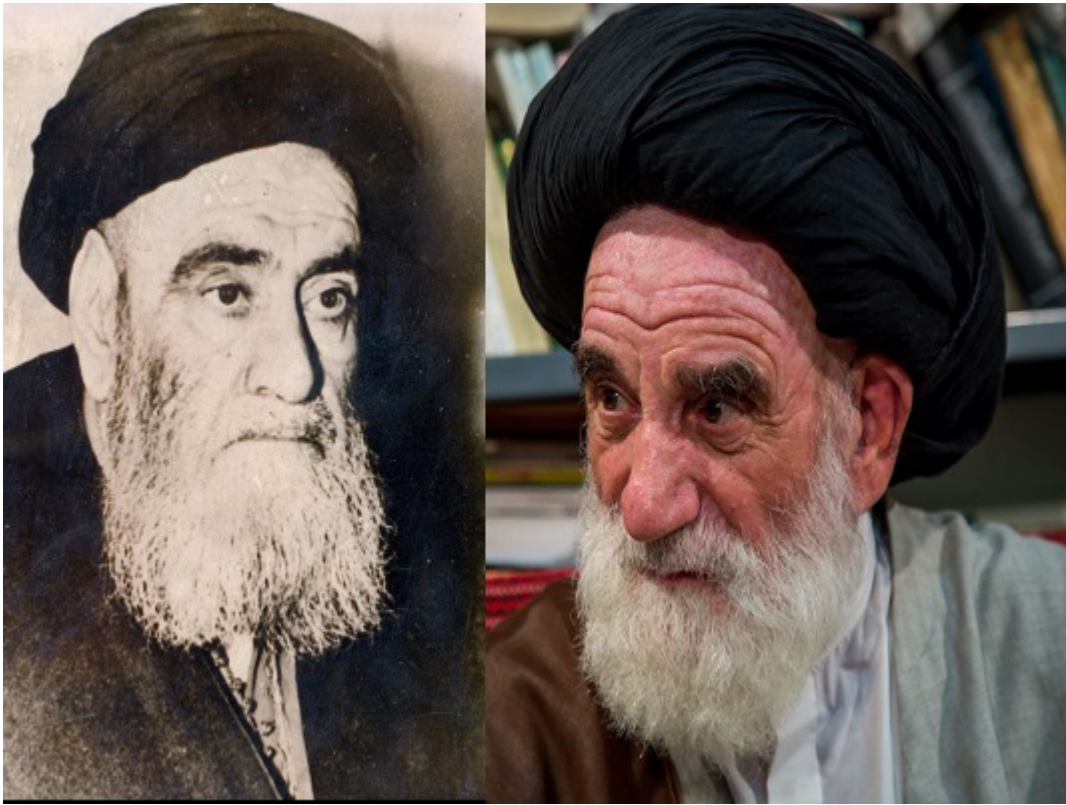

آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی روضه‌خوان امام حسین(ع) بود

فقیه و مجتهد مکتب اهل بیت(ع) گفت: آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی خوابی می‌بیند که روضه‌خوانان امام حسین(ع) در قیامت شفاعت شدند و بدون معطلی به حساب و کتابشان می‌رسند به همین سبب تا زنده بود روضه‌خانگی در منزلشان برپا می‌کرد و برای امام حسین(ع) منبر می‌رفت و روضه می‌خواند.

به گزارش پایگاه تحلیلی هدایت پرس؛ در راستای معرفی علما و خادمان دین در این گزارش به گوشه‌ای از زندگی مرحوم آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی(ره) که از مراجع معظم تقلید بودند می‌پردازیم به همین سبب به سراغ آیت‌الله سید باقر آیت میردامادی، نماینده آیت‌الله العظمی نوری همدانی،

الشيخ العلامة
 (ع)
 رفتیم و با
 ایشان به
 گفتگو نشستیم
 که در ادامه
 می خوانید:

قال الله الحكيم في كتابه الكريم: **يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ**؛ مرحوم آیت الله العظمی آقای سید عبدالهادی شیرازی؛ این مرد بزرگوار یکی از بزرگان و علمای طراز اول اسلام بود. من اسم ایشان را شنیده بودم ولی در دوران خیلی قبل حدود ۵۰ سال پیش به نجف و کربلا مشرف شدم و در این مکان مقدس آیت الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی را دیدم و اسم ایشان را در اصفهان هم شنیده بودم به منزلشان که در نجف بود رفتم و با ایشان ملاقاتی داشتم و بسیار، بسیار مرد بزرگوار و خیلی متواضع بود و در این زمان ایشان مجتهد مسلم و از مراجع تقلید بودند و در نجف اشرف تدریس داشت و شاگردان خیلی خوب و مبرز و با اهمیتی داشت. در این مکان مقدس با ایشان آشنا شدیم و عرض ارادتی به ایشان کردیم و مرخص شدیم. آیت الله العظمی بروجردی در قم بودند و بنده از ایشان تقلید می کردم وقتی که آیت الله العظمی بروجردی رحلت کردند بعد از رحلت آیت الله العظمی بروجردی چند نفری به عنوان مرجع تقلید انتخاب شده بودند که همه آنها باسواد، دانشمند و خوب بودند و شناخته شده بودند از میان این مراجع تقلید آیت الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی به خاطر ارادتی که به ایشان داشتم و کلاس درس ایشان را دیده بودم و نظر طلاب و روحانیون نسبت به ایشان را شنیده بودم؛ همه نظرشان مثبت بود و هیچ کدام نسبت به علمیت و اجتهاد ایشان صحبتی نمی کردند و بنده بدون درنگ مقلد آیت الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی شدم و خانواده هم سفارش کردم از ایشان تقلید کنند و هر کسی به من مراجعه می کرد که از چه کسی تقلید کنم؟ من آیت الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی را معرفی می کردم و نتیجتاً یک مدت کوتاهی حدود یک سالی بعد از

رحلت آیت‌الله العظمی بروجردی زنده بودند و واقعا حیف بود که زود از بین ما برود و آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی از مراجع خیلی گسترده و با عظمت بود وقتی رحلت کرد، بزرگان اصفهان مجلس تحریمی برای ایشان در مدرسه علمیه چهار باغ اصفهان (امام جعفر صادق (ع)) برگزار کردند و سخنران این مراسم مرحوم هاشمی رفسنجانی بود.

یکی از امتیازهایی که آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی داشتند این بود خیلی اهل تظاهرات نبود خیلی عقیف، ساکت، آرام و هیچ نماینده‌ای نداشت و زندگی بسیار ساده‌ای داشت و غذاهای عادی و معمولی می‌خوردند.

ویژگی خاص آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی این بود که خیلی بی‌ریا بود و هیچ محافظی نداشت؛ معمولا مراجع مکان‌هایی که می‌خواهند بروند محافظی همراهشان است ولی ایشان تنها به مکان‌های مختلف می‌رفتند و ادعا نداشت که من دشمن دارم، طرفدار دارم، تنها به مکان‌های مختلف می‌رفتند.

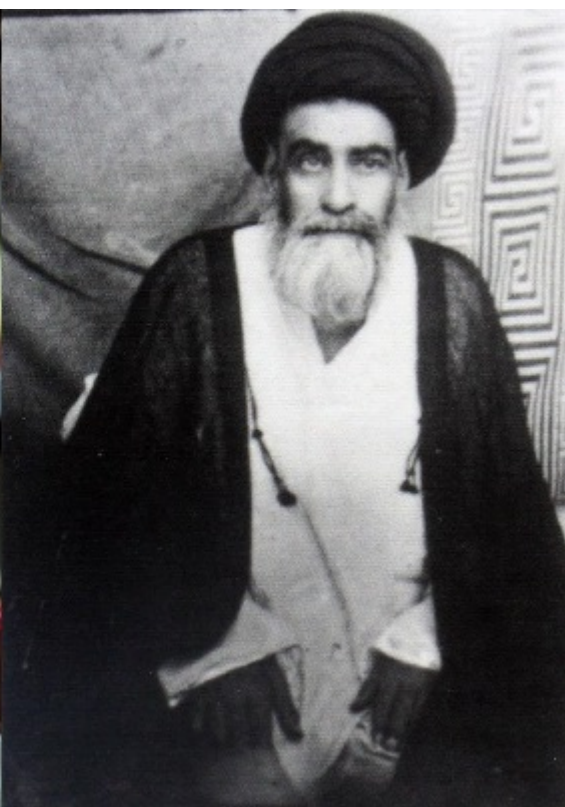
علت نابینایی آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی

در دوران جوانی ایشان با دسیسه‌های آمریکا و انگلیس چشمانشان را از دست داد و نابینا شد و دلیل آن هم این بود که آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی (ره) محبوب القلوب همه مردم بود و حتی اهل سنت هم ایشان را دوست داشتند به علت بیماری که داشتند چشمانشان کم می‌دید و به بیمارستان برای درمان رفتند ولیکن یک عده قلیلی که با مذهب تشیع و با ایشان مخالف بودند چشمان ایشان را در بیمارستان کور کردند و ایشان برای همیشه نابینا شد. کسی را که کور کنند مثل این است که بکشند او را مخصوصا یک مرجع تقلیدی که سر کارش با کتاب و مطالعه است حیاتش با مطالعه است وقتی نابینا بشود ضربه بزرگی به کارش می‌خورد. ۲۰ سال نابینا بود و از دار دنیا رفت؛ در نجف اشرف مدفون است ولی ایشان فقه در سینه‌اش بود یعنی تمام مسائل فقهی در ذهنشان بود و نیاز نداشت به کتاب مراجعه کند و نقل می‌کنند که خود ایشان می‌گفت با وجود اینکه من چشمم نابینا است و نمی‌توانم مطالعه کنم و مسائل را بررسی کنم ولی یک دوره فقه کامل در ذهنم است.

خواب آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی و اهتمام ایشان به روضه خانگی

آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی خوابی می‌بیند و در کتاب‌هایم این مطلب را نوشته‌ام که شهادت امام حسین (ع) و عزاداری اباعبدالله که چقدر اهمیت دارد و این مطلب را از ایشان که در مورد عظمت امام حسین (ع) است را در کتاب‌هایم ذکر کردم؛ ایشان یک خوابی می‌بیند که رحلت کرده است و روز قیامت و صحرای محشر است ایشان هم در صحرای محشر

حاضر است یک گوشه‌ای با یک عده دیگر ایستاده بوده که ببیند که تکلیفش چیست و کجا باید برود و حساب کتابش کی شروع می‌شود؛ می‌گویند که ایشان همین طور ایستاده بود بعد مشاهده کرد یک جمعیتی آمدند بدون اینکه معطل شوند رفتند جلو می‌پرسد که این‌ها چه کسانی بودند که زود رفتند به حساب و کتابشان رسیدند ما را نگه داشتند گفته می‌شود که ایشان روضه‌خوان‌های امام حسین(ع) و مداحان امام حسین(ع) بودند آنهایی که برای امام حسین(ع) روضه می‌خواندند شفاعت شدند و رفتند ایشان از خواب بیدار می‌شود و تصمیم می‌گیرد که دهه محرم مجلس روضه در خانه‌اش بگیرد و خودشان هم منبر می‌رود و روضه می‌خواند و عمامه را از سرشان بر می‌داشتند و شروع می‌کردند به سینه زدن، نوحه و روضه خواندن و تا زنده بود این برنامه را ادامه داد. و تأکید می‌کرد که می‌خواهم جزو سینه زنان و عزاداران و مصیبت خوانان امام حسین(ع) باشد.

اگر بخ
واهید
در
یک
جمله
ایشان
را
معرف
ی
کنید
چه
می‌فر
مایید؟

آیت‌الله سید باقرآیت میردامادی در پایان با اشاره به حدیثی از امام حسن عسکری(ع) که درباره وجوب تقلید از مراجع و فقهاء است «**فاما من کان من الفقهاء، صائنا لنفسه، حافظا لدينه، مخالفا لهواه، مطيعا لامر مولاه، فللعوام ان يقلدوه**» گفت: از امام حسن عسکری(ع) روایت است که اگر مرجع تقلید این شروط را رعایت کند عوام می‌توانند از این مرجع، تقلید کنند و این شروط آن است: مرجع تقلید تمام دستورات اسلام را اجرا کند و عمل واجبی نباشد که خدایی ناخواسته ترک کند، دینش را به تمام معنا عمل کند و حرف خدا را قبول و عمل کند و مخالفت با نفس هم داشته باشد و هر چه دلش می‌خواهد

انجام ندهد بر عوام و آنهایی که درس نخوانند است که از یک چنین عالمی که این چنین شرایط را دارد تقلید کنند و آیت‌الله العظمی سید عبدالهادی شیرازی مصداق این روایت بودند؛ در دوران جوانی در دوران پیری گناهی از ایشان سر نزد و واجبی از ایشان ترک نشد و همین طور عمل خلافی هم انجام ندادند و واجبی هم نبوده که به آن عمل نکند ایشان به حد نهایت من یقین دارم تمام این شروط را که گفته شد انجام داده بودند.